

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 listopada 1921 r.

w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy artykułu 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) zarządza się co następuje:

§ 1. Na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej rozszerza się moc obowiązującą podanych w przyległym załączniku postanowień §§ 1 do 27, § 28 ustęp drugi i §§ 29—30 obowiązującej dotychczas w b. dzielnicy pruskiej niemieckiej ustawy o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca

1918 r. (Dz. Ust. rz. niem. strona 1064) ze zmianami wyszczególnionemi w §§ 2, 3, 4, 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Ustanowione w § 2 powołanej w załączniku niemieckiej ustawy o opodatkowaniu wina musującego stopy podatkowe podnosi się dla wina musującego, wyszczególnionego w ustępie 1 lit. a) z 60 fen. na 400 marek polskich, a dla wina musującego, wyszczególnionego w ustępie 1 lit. b) z 3 marek na 800 marek polskich.

§ 3. Określone w ustępie 3 § 2, w ustępie 2 § 3 i §§ 4, 5 i 12 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. upoważnienia, przysługujące Radzie Związkowej przenosi się na Ministra Skarbu; określone w ustępie 2 § 29 teje ustawy upoważnienia przysługujące kanclerzowi państwa przenosi się na Ministra Skarbu, zaś upoważnienia przysługujące Radzie Związkowej wykonywać będzie Rada Ministrów.

§ 4. Ustęp 4 § 3 ustawy otrzymuje następujące brzmienie:
„Podatek od wina musującego może być w wypadkach wyjątkowych kredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu”.

§ 5. Wszelkie grzywny ustanowione w niemieckiej ustawie o opodatkowaniu wina musującego, wymierzone wedle wielokrotnej umniejszonego lub na umniejszenie narażonego podatku spożywczego, wymierzać należy w wysokości 10 do 20-krotnej, a grzywny porządkowe i grzywny oznaczone w stałych kwotach podnosi się dwudziestokrotnie.

Kary pozbawienia wolności i kompetencja władz wymierzających kary pozostają bez zmiany, przy zastosowaniu w b. dzielnicy rosyjskiej przepisów rosyjskiej ustawy akcyzowej (ros. zb. praw tom V wydanie z r. 1901 i dalszy ciąg z r. 1912), a w b. dzielnicy austriackiej przepisów ustawy o przekroczeniach skarbowych z dnia 11 lipca 1835 r. (zb. ust. polit. tom 63 № 112), oraz obowiązujących w tych dzielnicach ustaw karnych.

Postanowienia przejściowe.

§ 6. Wino musujące, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się poza fabryką wina musującego lub magazynem celnym lub wolnym składem wina, podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową a oznaczoną w § 2 niniejszego rozporządzenia stopą podatkową. Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają ani nie szynkują, jeśli łączny zapas wina musującego nie przekracza dwóch całych flaszek.

§ 7. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas wina musującego, podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić organowi skarbowemu, wyznaczonemu w drodze rozporządzenia wykonawczego ilość i wielkość flaszek, jakoteż gatunek wina musującego, dozwoić zbadania zapasów, następnie uiścić dodatkowy podatek.

Blizsze postanowienia co do tego zgłoszenia, dalej co do zbadania zapasów użycia znaczków podatkowych, jakoteż terminu uiszczenia dodatkowego podatku wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 8. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisanego zgłoszenia dla dodatkowego opodatkowania wina musującego lub zgłoszenia ilości tegoż zmniejszonej więcej niż 5% ilości stwierdzonej urzędownie sumy podpadają pod przepisy karne § 16—19 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 sierpnia 1918 r.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, którego upoważnia się do zmiany w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej dotychczasowych przepisów wykonawczych do ustawy niemieckiej z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Ust. rz. niem. str. 1064) o opodatkowaniu wina musującego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1921 r. Z dniem wejścia w życie tego rozporządzenia tracą moc obowiązującą dotychczas obowiązujące postanowienia o opodatkowaniu wina musującego.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki

Załącznik

do § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego.

U s t a w a

o opodatkowaniu win musujących z dnia 26 lipca 1918 (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 1064.)

Przedmiot opodatkowania.

§ 1.

1. Wino musujące z wina gronowego, z wina owocowego lub jagodowego (wina owocowe), jako też wszystkie do wina musującego podobne napoje podlegają, o ile są przeznaczone do konsumpcji wewnątrz Państwa, opłacie spożywczej (podatek od wina musującego), która ma być uiszczoną w kasie państwowej.

2. Za wino musujące w rozumieniu tej ustawy uważa się wszelkie trunki podlegające podatkowi od wina musującego.

Stawki podatku.

§ 2.

1. Podatek od wina musującego wynosi:

- a) od wina musującego wyrobionego z wina owocowego bez dodania wina gronowego 60 fenigów od każdej flaszki;

b) od innych win musujących albo od podobnych do wina musującego napoi z *mb.* od flaszki.

2. Od każdej półbutelki należy pobierać połowę, a od każdej mniejszej butelki czwarta część przypadającego od całej flaszki podatku.

3. Jako całe flaszki uważa się naczynia zawierające wino musujące w pojemności ponad 425 do 850 centymetrów kubicznych, naczynia o pojemności ponad 230 do 425 centym. kubiczn. uznaje się za pół flaszki.

Rada Związkowa jest upoważniona dla naczyń o pojemności ponad 850 albo poniżej 120 centym. kubiczn. ustanowić osobne stawki podatkowe przy wzięciu za podstawę stawek jednostkowych w ustępie 1 wyszczególnionych.

Uiszczenie podatku. — Znaczkii podatkowe.

§ 3.

1. Podatek od wina musującego ma być uiszczony przez wytwórcę wina musującego za pomocą naklejenia znaczka podatkowego na flaszce, zanim gotowe wino musujące z przedsiębiorstwa usunięte, albo wewnątrz tegoż wypite zostanie.

Od wina musującego sprowadzanego z zagranicy ma wprowadzający uiszczyć podatek obok i równocześnie z opłatą cła wchodowego. Bliższe postanowienia co do wzoru sporządzenia, sprzedaży i sposobu użycia znaczków podatkowych wyda *Rada Związkowa*. *Ta sama Rada* ustanowi warunki, pod jakimi będzie można pozwolić na bezpłatne wydanie znaków podatkowych w miejsce zużytych, dalej na bezpłatną wymianę jeszcze nie użytych znaczków podatkowych lub na zwrot pieniędzy. Znaczkii podatkowe, które użyto w nieprzepisany sposób, będzie się uważać jako nieistniejące.

2. *Rada Związkowa* w razie potrzeby może zezwolić na uiszczenie podatku według stawek § 2 z uwolnieniem od użycia znaczków podatkowych pod warunkiem zaprowadzenia osobnej ksiązkowości i innych zresztą potrzebnych środków zabezpieczających.

3. Naklejenie znaczków podatkowych nie będzie wymagane, jeżeli wino musujące zostanie oznajmione do wywozu z przedsiębiorstwa pod urzędową i wolną od kosztów kontrolą.

4. *Podatek od wina musującego może być pokredytowany za złożeniem zabezpieczenia na czas co najmniej 9 miesięcy. Na czas do 3 miesięcy może być ten podatek pokredytowany bez składania zabezpieczenia.*

Przyznanie zwrotu cła przy wywozie.

§ 4.

Rada Związkowa może wydać zarządzenie, aby za wywiezione za granicę państwa wina musujące pochodzenia *niemieckiego* przyznano pewne wynagrodzenie z tytułu poniesionych wydatków na opłatę cła przy wprowadzeniu zagranicznego wina surowego do przerobu na wina musujące.

Zwrot podatku za próbki i nieprzydatne wino.

§ 5.

Za opodatkowane wino musujące, które jako próbki bezpłatnie wydano albo za wino zwrócone wytwórcy przez odbiorcę jako niezdatne do picia, otrzymuje wytwórca stosownie do bliższych postanowień *Rady Związkowej* zwrot podatku.

Przedawnienie.

§ 6.

Prawo żądania zapłaty podatku oraz prawo do żądania zwrotu podatku od wina musującego przedawnia się w dwóch latach od dnia nastania obowiązku zapłaty podatku względnie od uiszczenia podatku. Żądanie zwrotu ukróconego podatku przedawnia się w trzech latach.

Zgłoszenie fabrykacji i lokalów składowych.

§ 7.

1. Kto zamierza wyrabiać wino musujące ma przed otwarciem przedsiębiorstwa przedstawić władzy podatkowej rysunek o przekroju poziomym i opisanie lokali służących do wyrobu i przechowywania oraz ubikacji połączonych z temiż lub do tychże bezpośrednio przytykających.

2. Lokale przeznaczone do przechowywania gotowego i nieopodatkowanego wina musującego muszą być zatwierdzone przez władzę podatkową.

3. Lokale w których wykonuje się wyszynk albo sprzedaż wina musującego w pojedynczych butelkach, muszą być, na żądanie władzy podatkowej od lokalów składowych z gotowym nieopodatkowanym winem, tak oddzielone by przenoszenie do nich wina musującego musiało się odbywać przez drogę publiczną.

Doniesienie o nabyciu fabryki.

§ 8.

1. Każda zmiana w posiadaniu fabryki wina musującego ma być władzy podatkowej w przeciągu tygodnia przez nowego posiadacza oznajmiona.

2. Stowarzyszenia, które wyrabiają wino musujące, tudzież właściciele fabryk win musujących, którzy nie kierują sami ruchem przedsiębiorstwa, mają podać władzy podatkowej tę osobę, która w ich imieniu i z ich zlecenia, jako kierownik ruchu, działać będzie.

Przechowywanie na składzie i t. p. czynności z nieopodatkowanym winem.

§ 9.

1. Gotowe i nieopodatkowane wino musujące ma być przechowywane, pielęgnowane i opakowywane tylko w zatwierdzonych na ten cel lokalach składowych. Dla przychodu i rozchodu wina ma się prowadzić zapiski podług zarządzenia *Rady Związkowej*, które to zapiski w myśl postanowień władzy podatkowej odpowiednio przechowywać i urzędnikom dostępnymi uczynić należy.

2. Zapasy ma się od czasu do czasu urzędownie sprawdzić i z zapiskami porównać. Od ściągania podatku za ubytki należy odstąpić, jeżeli i o ile dowiedziono, że w danym wypadku ukrócenie podatku nie miało miejsca, że natomiast stwierdzony ubytek powstał z innych powodów, które nie uzasadniają winy ukrócenia podatku.

Nadzór podatkowy.

§ 10.

Fabryki wina musującego podlegają rewizji podatkowej. Urzędnicy podatkowi są uprawnieni do zwiedzania lokalów wyrobu i składów, jak długo są one otwarte, albo jak długo się w nich pracuje, każdego czasu; w innych zaś wypadkach od 6 rano do 9 wieczór, a gdyby fabryka była zamknięta żądać mogą natychmiastowego wstępu. Upoważnienie do rewizji rozciąga się na wszystkie lokale fabryki, jak również na lokale z nią połączone, lub bezpośrednio do niej przytykające. W razie zachodzącego niebezpieczeństwa poniesienia szkody ograniczenie czasu wstępu do fabryki odpada.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

§ 11.

1. Właściciel fabryki jest obowiązany urzędnikowi podatkowemu udzielić każdej w interesie podatku lub dla celów statystycznych potrzebnej informacji o ruchu fabryki, a przy wszystkich w celach kontroli lub odprawy przedsięwziętych czynnościach urzędowych dawać pomoc albo zlecać udzielenie pomocy, o ile ona okaże się potrzebna, aby urzędnik nałożone mu obowiązki w przepisanych granicach mógł wykonywać. W szczególności należy także dostarczyć światła.

2. Wyższym urzędnikom zarządu podatkowego należy na żądanie i w każdym czasie przedstawić książki handlowe i papiery przedsiębiorstwa, odnoszące się do wyrobu i sprzedaży wina musującego.

Wysłanie niegotowego wina.

§ 12.

Rada związkowa może zarządzić, ażeby wysłanie takich wyrobów, które nie mogą być uważane za wino gotowe, podlegające opodatkowaniu, zostało poddane kontroli.

Środki kontrolne.

§ 13.

1. Znaczkki podatkowe wina musującego należy pozostawić na butelkach tak długo, dopóki one nie będą otworzone.

2. Kto otrzymuje wino musujące, które wbrew przepisom ustawy nie jest zaopatrzone w przepisane znaczkki podatkowe, ma o tem w ciągu 3 dni donieść władzy podatkowej.

3. Handlarze wina musującego i właściciele gospód są obowiązani wyższym urzędnikom zarządu podatkowego na ich żądanie okazać swoje zapasy wina musującego celem sprawdzenia, że zostały zaopatrzone przepisaniem znaczkami podatkowemi.

§ 14.

Wytwórcy wina musującego, dalej handlarze i właściciele gospód, którzy sami, albo których kierownicy ruchu byli karani za defraudację podatku od wina musującego, mogą być poddani pod szczególną kontrolę na ich koszt.

Skonfiskowanie nieopodatkowanego wina musującego.

§ 15.

1. Wino musujące, które wbrew przepisom niniejszej ustawy nie zostało zaopatrzone wymaganymi znaczkami podatkowymi (§ 3 i 29), podlega konfiskacji bez względu na to, do kogo należy i czy przeciw danej osobie wdraża się postępowanie karne.

2. Jeżeli rozpoczęto wyrób wina musującego, zanim zostały zgłoszone lokale wyrobu i przechowywania, w takim razie nie tylko wyrobione wino musujące, ale także wino musujące, znajdujące się w przyrządzeniu oraz wszystkie do przyrządzenia, przechowywania i wykończenia wina musującego zdadne przyrządy i materiały podlegają w podobny sposób konfiskacji.

Defraudacje.

§ 16.

1. Kto dopuszcza się ukrócenia podatku od wina musującego, ten staje się winnym defraudacji.

2. Defraudacja będzie w szczególności uważaną za dokonaną:

- a) jeżeli rozpocznie się wyrób wina musującego, zanim lokale do wyrobu i lokale składowe zostały zgłoszone w przepisany sposób (§ 7);
- b) jeżeli wytwórca przechowuje gotowe nieopodatkowane wino musujące w innych aniżeli zatwierdzonych lokalach składowych (§ 9);
- c) jeżeli wytwórcy, handlarze lub właściciele gospód posiadają w przechowaniu wino musujące, które wbrew przepisom niniejszej ustawy nie jest zaopatrzone w wymagane znaczki podatkowe (§ 3 i 29).

3. Istnienie defraudacji w wypadkach ustępu 2 będzie uzasadnione przez oznaczone tamże czyny karygodne. Jeżeli stwierdzono że ukrócenia podatku nie popełniono ani nie zamierzono go popełnić, to w tych wypadkach będzie miało miejsce tylko nałożenie kary porządkowej według § 19

Kara za defraudację.

§ 17.

1. Kto popełni defraudację ulegnie karze pieniężnej równającej się *czterokrotnej* kwocie ukróconego podatku, najmniej jednak *30 marek* za każdy pojedynczy wypadek. Prócz tego należy uiścić podatek dodatkowo.

2. Jeżeli kwota ukróconego podatku nie może być ustalona, wówczas wymierza się karę pieniężną od *30* do *10,000* marek.

3. W razie popełnienia przekroczenia ulegną wspólnicy i wspierający karze pieniężnej aż do kwoty *150* marek.

Powtórzenie defraudacji, recydywa.

§ 18.

1. W razie powtórzenia defraudacji po poprzedzającym ukaraniu zagrożona w § 17 kara będzie podwojona.

2. Każda następnie popełniona defraudacja pociąga za sobą więzienie do *3 lat*, jednakże według uznania sędziów można przy uwzględnieniu *wszystkich* okoliczności i poprzedzających wypadków orzec więzienie albo karę pieniężną w podwójnej wysokości kary przewidzianej za pierwsze powtórzenie defraudacji.

3. Kara za powtórzenie defraudacji grozi także wtedy, jeżeli z poprzedniej kary tylko część tejże odpokutowano albo gdy ta kara w całości lub części darowana została, natomiast kara ta nie będzie orzeczoną w wypadkach, gdy od czasu odpokutowania albo darowania poprzedniej kary do chwili popełnienia nowego czynu karygodnego upłynęły 3 lata.

Kary porządkowe.

§ 19.

1. Naruszenia postanowień niniejszej ustawy i wydanych do tejże ustawy publicznie lub też interesowanym osobno ogłoszonych przepisów administracyjnych będą, o ile kara cięższa nie grozi, karane grzywną porządkową od 1 marki do 300 marek.

2. Kara porządkowa według postanowień ustępu 1 będzie prócz tego nakładaną na tego:

- a) kto obowiązany do strzeżenia dochodów podatku urzędnikowi lub członkowi jego rodziny z tytułu czynności urzędowych, dotyczących sprawdzenia lub nadzorowania podatku od wina musującego, albo zaniechania tychże ofiaruje, przyrzeka lub udziela podarunki lub inne korzyści, o ile w tym wypadku nie zachodzi czyn karygodny z § 333 ustawy karnej;
- b) kto dopuszcza się czynów lub zaniechań, które dotyczącemu urzędnikowi przeszkadzają w prawidłowym wykonaniu jego czynności urzędowych, odnoszących się do podatku od wina musującego, o ile w niniejszym wypadku nie zachodzą czyny karygodne w § 113 albo z § 114 ustawy karnej 2).

Odpowiedzialność wytwórcy, handlarza i właściciela gospody.

§ 20.

1. Wytwórcy wina musującego, handlarze i właściciele gospód odpowiadają w razie stwierdzonego ubóstwa obwinionego, za kary pieniężne, kosztą postępowania karnego i dodatkową opłatę podatku nałożone na ich zarządców, kierowników ruchu, pomocników i inne w stałej służbie lub za dziennem wynagrodzeniem znajdujące się osoby, ich rodziny i członków własnego gospodarstwa domowego. W razie udowodnienia, że przekroczenie zostało popełnione bez ich wiedzy, odpowiadają oni tylko za sam podatek.

Odpowiedzialność za karę pieniężną może być orzeczona tylko na podstawie wyroku sądowego.

2. Jeżeli kary pieniężnej nie da się wyegzekwować od obwinionego, może władza podatkowa odstąpić od egzekucji, natomiast ma dochodzić swej pretensji u odpowiedzialnego za karę albo w miejsce kary pieniężnej zarządzić wykonanie na obwinionym kary więzienia.

Środki przymusowe.

§ 21.

Władza podatkowa może niezależnie od orzeczonych kar porządkowych wymusić przestrzeganie zarządzeń wydanych na podstawie niniejszej ustawy przez zagrożenie karami pieniężnymi w wysokości do 500 marek i ściąganie tych kar.

Sfałszowanie znaczków podatkowych lub użycie
pódrobionych znaczków.

§ 22.

Karą więzienia nie poniżej 3 miesięcy będzie ukarany ten, kto nieprawdziwie znaczki podatkowe dla wina musującego (§ 3 i 29) w tym zamiarze podrabia, by je jako prawdziwe użytkować, albo kto prawdziwe znaczki podatkowe fałszuje celem użycia ich wedle wyższej wartości lub też kto świadomie robi użytek z fałszywych lub podrabianych znaczków podatkowych wina musującego. *Prócz kar y może być orzeczona utrata obywatelskich praw honorowych.*

Ponowne użycie używanych znaczków podatkowych.

§ 23.

Kto świadomie używa już raz użytych znaczków podatkowych wina musującego, będzie ukarany karą pieniężną aż do 600 marek.

§ 24.

Prócz zagrożonych w § 22 i 23 kary, będzie również nałożona kara za ukrócenie podatku od wina musującego.

Nieprawne wyrabianie stempli i t. p. do wyrobu
znaczków podatkowych.

§ 25.

Karą pieniężną w wysokości do 150 marek lub więzieniem będzie karany ten, kto bez pisemnego zlecenia danej władzy:

- 1) stampilje, pieczątki, ryciny, płyty albo inne formy, które do sporządzania znaczków podatkowych wina musującego służyć mogą, sporządza, albo komu innemu zamiast władzy państwowej wydaje;
- 2) odciski wyszczególnionych pod 1) stampilji, rycin, płyt i form sporządza, albo odciski te wydaje komu innemu zamiast władzy państwowej.

Prócz kary można orzec odebranie stampilji, pieczęci, rycin, płyt i innych form, tudzież odcisków z tychże bez różnicy, czy należą do obwinionego lub nie.

Pozbywanie używanych już raz znaczków
podatkowych.

§ 26.

Karą pieniężną w wysokości do 150 marek będzie ukarany ten, kto świadomie używane już raz znaczki podatkowe wina musującego pozbywa lub do sprzedania oferuje.

Ułaskawienia, przedawnienia.

§ 27.

1. W wypadkach wyszczególnionych w § 15 do 21 mają co do postępowania karnego oraz co do złagodzenia lub darowania kary w drodze łaski zastosowanie przepisy, wedle których przeprowadza się postępowania karne za przekroczenia ustawy celnej. Dochód z konfiskowanego wina

musującego, jak i z kar pieniężnych przypada temu państwu, którego władze wydały odnośne orzeczenie karne.

2. Ściganie defraudacji przedawnia się po 3 latach, w innych wypadkach przekroczenia po 1 roku.

Właściwe władze.

§ 28 (ustęp drugi).

Uprawnieni do ścigania dochodów celnych i podatków urzędnicy państwowi, tudzież miejscowi kontrolerzy mają w sprawach wykonania ustawy o opodatkowaniu wina musującego te same prawa i obowiązki jakie im przysługują co do administrowania opłatami celnymi i podatkami spożywczymi i ścigania tychże.

Przywóz z państw przytykających do obszarów celnych.

§ 29.

Wino musujące wprowadzone z państw i obszarów przytykających do obszarów celnych do spożycia, ma być najpóźniej przy wprowadzeniu do wnętrza kraju zaopatrzone w znaczki podatkowe (§ 3).

Kancelarz Rzeczy za zgodą Rady związkowej może z odnośnemi obcemi rządami zawierać umowy co do wprowadzenia w państwach i na obszarach przylegających do obszaru celnego opodatkowania wina musującego w myśl postanowienia niniejszego ustawy celem przekazywania podatku od wina musującego przechodzącego we wzajemnym obrocie do obszaru celnego albo co do wprowadzenia wspólności podatkowej.

Podatki krajowe.

§ 30.

Podatki krajowe od wina musującego nie będą dalej pobierane.